

Najveći u Kraljevstvu

Ključni stih: “*Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.*”

— **Matej 18: 4**

Izabrani tekstovi:

Matej 18: 1-6;

Marko 10: 13-16

UČENICI SU PITALI Isusa tko će biti najveći u kraljevstvu nebeskom. U više navrata ih je promatrao kako prilično žustro raspravljaju o ovom pitanju. Dvojica od njih su, zapravo, zatražila od njega privilegiju da budu posebno počašćeni sjedeći s desne i lijeve strane njegova prijestolja. Učenicima je bilo prilično teško shvatiti da trebaju

odstraniti ovu častoljubivu želju. Međutim, kao rezultat utjecaja Duha Svetoga nakon Pedesetnice, oni su konačno počeli shvaćati nužnost svoje poniznosti.—Matej 18: 1-3; Marko 10: 35-37

Naš ključni stih potvrđuje nuždu za poniznošću kao bitnu osobinu karaktera za sve koji će biti uzdignuti na položaj u nebeskom kraljevstvu. Kršćanska poniznost, plod Duha Svetoga, podrazumijeva trezvenu procjenu vlastitih sposobnosti, ni previsoko ni prenisko mišljenje o sebi. (Rimljanima 12: 3; Filipljanima 2: 3-5) Oholost je, s druge strane, suprotna poniznosti i izvorno se očitovala kod Lucifera, uzrokujući njegov pad. (Izaija 14: 12-14; Izreke 16: 18)

Poniznost je, u svjetlu svetih spisa i Starog i Novog zavjeta, nužnost vjernikove vjere. Najbolji primjer poniznosti je Isus, koji je sebe opisao kao “krotka i ponizna srca” i koji “ponizi sam sebe.”—Matej 11: 29; Filipljanima 2: 7, 8

Krist je postavio mjerilo poniznog služenja kada je prao noge svojim učenicima, govoreći: “Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.” (Ivan 13: 14, 15) Dakle, prihvaćanje poniznosti podrazumijeva spremnost za služenje. Ako se poput Isusa ponizimo pred Bogom, u budućnosti ćemo biti uzvišeni krunom slave koja će trajati zauvijek.

Načelo poniznosti moraju ispoljavati svi koji bi bili sposobni služiti u Božjem kraljevstvu. “Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lûde svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom.”—1.Korinćanima 1: 26-29

Onih koji čine dobra djela iz ispravnih motiva Gospodin će se sjetiti tijekom uskrsnuća i primit će zemaljske blagoslove u skladu s napredovanjem na putu svetosti. (Matej 25: 34-40; Izaija 35: 8-10) Međutim, predani Kristovi sljedbenici u ovom životu idu dalje od činjenja dobra. Oni se bave samoodricanjem, žrtvom i vjernom službom do smrti, kako bi mogli dobiti nadu da će primiti nebesko uskrsnuće u božanski život. “Kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave. ... pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost. Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme.”—1.Petrova 5: 4-6 ■